

Kl. 14:59

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg vil gerne ønske fru Pia Kjærsgaard tillykke med de nye sokker. Det var jo sådan engang, at det var Venstres formand, der optrådte i sådan nogle EU-sokker for ligesom at signalere, hvordan man stod i europapolitikken, men det er jo mange år siden, at Venstres formand har haft den linje. Men nu kan vi forstå, at man i Dansk Folkeparti, her efter at man godt nok har været rigtig ude i hegnet og godt oppe i træet, så ligesom er kommet med igen og ind på det europapolitiske spor, og at man både anerkender Domstolen osv. og har lavet en aftale om Metockdommen. Det synes jeg der er grund til at rose; det kan man vel kalde en slags knæfald for Europa, men bedre sent end aldrig.

Jeg vil også gerne ønske tillykke med, at man så siger, som fru Pia Kjærsgaard også gør i dag, at man her nærmest er trådt ind i regeringen på det her europapolitiske område. Altså, man kan ikke engang holde et pressemøde om en praksisændring i Integrationsministeriet, uden at i hvert fald to medlemmer af Dansk Folkepartis folketingsgruppe skal være til stede, og det synes jeg da et eller andet sted også vidner om en indflydelse.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål om, hvad det er, der ligger i den aftale, for når man spørger integrationsministeren, får man enten ikke svar eller også får man nogle svar, der skal laves om kort tid efter. Mit spørgsmål går altså på: Hvad er det præcis, man har aftalt på den rent europapolitiske del med regeringen, ikke mindst det, som hr. Jesper Langballe har talt om, nemlig at der skal holdes en konference, som skal føre til en diskussion af, om vi fortsat skal være medlem af EU og sådan nogle ting? Altså, jeg vil gerne kende de der fodnoter til aftaler omkring det europapolitiske, hvor Dansk Folkeparti er trådt ind i regeringen, må vi næsten forstå.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 15:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men jeg må sige til hr. Morten Østergaard, at hr. Morten Østergaard fuldstændig har misforstået situationen, og at han selvfølgelig gør det helt bevidst. Men altså, o.k., når hr. Morten Østergaard spørger, skal jeg nok forklare.

Det er jo sådan, at regeringen vil efterleve dommen i Metocksagen, sådan er *det*; det er

kendt for enhver. Det er også kendt for enhver, at Dansk Folkeparti synes, det er en fejlbeslutning, og at vi fastholder, at udlændingepolitikken er en suverænt dansk beslutning – en suverænitæt – og at regeringen *ikke* er forpligtet til at følge dommen.

Det, der jo så, bl.a., er sket i den store aftale, vi lavede sammen med integrationsministeren, hvor statsministeren også var inde over, og hvor hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Peter Skaarup ganske rigtigt og helt naturligt var sammen med integrationsministeren i ministeriet for at fremlægge, hvad det var, vi var blevet enige om – det siger sig selv, at sådan må *det* være; og så kommer vi frem til det, hr. Morten Østergaard spurgte om – er, at vi skal have en undersøgelse imellem grundlovens og EF-Domstolens kompetence. Og det er fint, altså, det er da bare fint. Vi har endda gjort det sådan, at vi også selv er med inde over bordet, så vi også foretager vores egen; det er nu altså bare for at være helt, helt sikre – for vi er ikke helt sikre på regeringens måde at gebærde sig på, når det drejer sig om EU, dér er vi ikke sådan helt trygge. Men så langt, så godt, det er der, vi er inde over, og det er da fremragende; det er da storslået.

Derudover kan man da også diskutere alting i Europaudvalget, hvis man vil det; dér kan man jo også tage det op, hvis man vil. Der er jo rige muligheder for at finde ud af: Den her dom, var det nu egentlig det, der var meningen med det? Arbejdskraftens fri bevægelighed, ja så; men drejer det sig også om vores udlændingepolitik?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Morten Østergaard for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:02

Morten Østergaard (RV):

Jo, men det må jo alligevel være interessant sådan at være kommet med ind i regeringen på det europapolitiske område og ligesom kunne føre sådan en slags fodnotepolitik, hvor statsministeren og integrationsministeren bliver sendt til Bruxelles med nogle synspunkter, de måske eller måske ikke selv besidder. Der er både noget med Domstolen, som er udemokratisk, og der er en dom, som vi forstår på statsministeren vækker meget debat i Danmark, men ikke rigtig i andre EU-lande. Det er jo en spændende ny form for fodnotepolitik, som man har indladt sig på dér, alt sammen meget interessant. Men det, vi jo selvfølgelig er optagede af, er de svar, vi